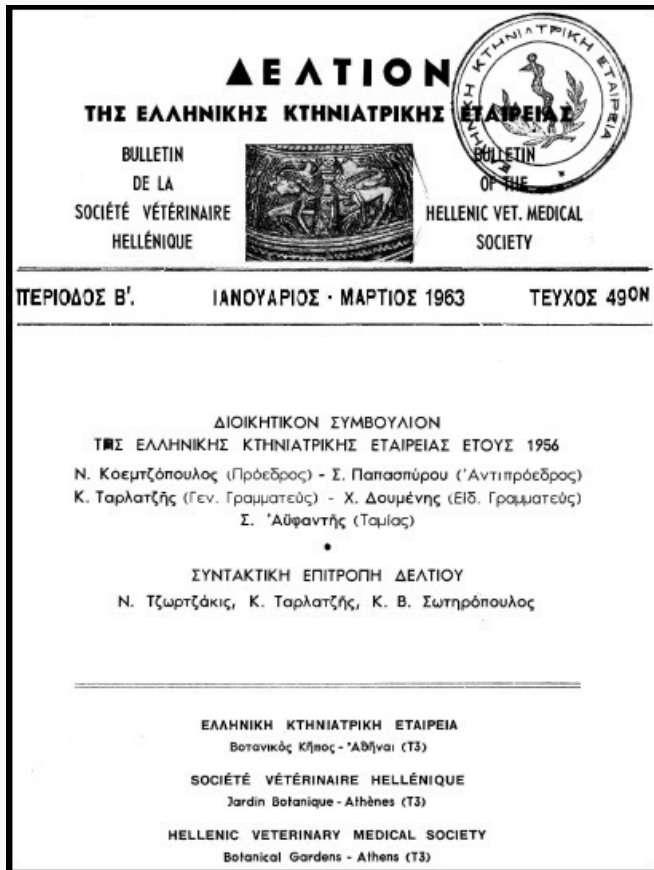

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

No 1 (1963)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.18322](https://doi.org/10.12681/jhvms.18322)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1963). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, (1), 46–47.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.18322>

B I B Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

1. Ananiades, B. & Debonera, G.: Rapport général sur les maladies dues aux anaerobies chez les animaux domestiques. Athènes 1936.
2. Debonera, G. & Ananiades, B.: Les gastro-entéro-toxémies infectieuses du mouton. Rév. Gén. de Méd. Vét. 15 Juillet 1935.
3. Δεμπονέρα, Γερ.: Συμβολή εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐξ ἀναεροβίων τοξιλομώξεων τοῦ προβάτου Ἀθῆναι 1935.
4. Butozan, V. & Mihajlovich, S.: La propagation de l'enterotoxémie infectieuse des ovins en Yougoslavie. O.I.E. No 529.
5. Δερμιτζάκη, Ἐμμαν.: Ἡ ἐντεροτοξιναιμία, καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς προξενηθεῖσαι ζημίαι τῶν προβάτων εἰς τὸν νομὸν Θεσλονίκης 1958 - 1959. Ἑλλ. Κτηνιατρικὴ Τ. 5, 1959.
6. Thoma, M. G.: L'enterotoxémie infectieuse des ovins. Paris 1937. Thèse
7. Kafitch, R. V.: Conceptions modernes sur la pathogenèse des enterotoxémies du mouton. O.I.E. XXIXe Session 1961.
8. Kovalenko, J. R.: Maladies des animaux provoquées par Welchia perfringens et Cl. oedematiens. O.I.E. XXIVIIIe Sessin 1960.
9. Μαγκαφᾶ, Ἐλ.: Προφορικὴ ἀνακοίνωσις.
10. Quesada, A.: La gastroenterotoxinemia degli ovini. La Clinica Veterinaria 1953.
11. Rafyi, A.: Les maladies causées par Cl. perfringens et Cl. Novyi O.I.E.
12. Rafyi, A. & Ardahali, M.: Les maladies des animaux dues aux Cl. Welchii. O.I.E. Conference FAO/OIE.
13. Prevoit, A. R.: Biologie des Maladies dues aux anaerobies.
14. Prevoit, A. R.: Techniques pour le diagnostic des bactéries anaérobies.
15. Prevoit, A. R.: Manuel de classification et de determination des bacteries anaérobies 1957.
16. Stevens, A. T.: Enterotoxemia. The Vet. Record, October 3, 1959.
17. Στυλιανοπούλου Μ.: Οἱ ἀρρώστειες τῶν μηρυκαστικῶν μας. Ἀθῆναι, 1958.
18. Φραγκοπούλου, ΑΔ.: Ταυτοποίησις τῶν τύπων Β. C. D. τοῦ γένους Welchia διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀντιγονικῆς συνθέσεως. Δελτ. Ἑλλ. Κτην. Ἑταιρείας Τ. 46, 1962.
19. Whitlock, J. H. & Fabricant, J.: The use of Cl. Welchii type D anaculture in the prevention of overeating disease in sheep. The Cornell Veterinarian No 3, 1947.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

- 1) POLIN, D. WYNOSKY E. R., PORTER, C. C.: Ἐμπρόλ. 9. Μελέται ἐπὶ τῆς ἀπορροφῆσεως τοῦ ἀμπρόλ. ὡς καὶ τοῦ μετὰ τῆς θειαμίνης ἀνταγωνισμοῦ τούτου εἰς τοὺς νεοσσοὺς ὀρνίθων. Amprolium. 9. studies on the Absorption of Amprolium and its Competition with Thiamine for Absorption in the chick). Poultry Science, V. XLI, No 5, 1962.

Περιεχόμενα ἐντερικοῦ σωλήνος, προσερχόμενα ἐκ νεοσσῶν ὀρνίθων θυσιασθέντων κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ διετρέφοντο μὲ φύραμα, περιέχον 0,0125 % ἀμπρόλ σημειωθὲν μὲ ραδιενεργὸν C₁₄, ἀπέδειξαν μίαν προοδευτικὴν αὐξήσιν τῆς εἰς C₁₄ πυκνότητος ἀπὸ τοῦ μυώδους στομάχου (7,4 γ)γραμ.) μέχρι τοῦ σημείου συναντήσεως τῶν τυφλῶν εἰς τὸ κατώτερον τμήμα τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου (35γ/γραμ.). Τὸ περιεχόμενον τῶν τυφλῶν ἐντέρων εὐρέθη ἔχον ὑψηλὸν ποσοτὸν πυκνότητος εἰς C₁₄, ἀντιπροσωπεῦον ἴσην ἀξίαν πρὸς 144 γ/γραμ. ἀμπρόλ. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ὑποδηλοῦν ὅτι τὸ κοκκιδιοστατικὸν τοῦτο ἀπορροφᾶται εἰς τὸ ἀνώτερον τμήμα τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος.

Ἐτεροι ἔρευναι ἐπὶ τῆς ἀπορροφῆσεως τοῦ ἀμπρόλ, διὰ τῆς τεχνικῆς τῆς *In Situ* περιδέσεως διαφόρων τμημάτων τοῦ γαστρο-ἐντερικοῦ σωλήνος, ἔδειξαν ὅτι τὸ δωδεκαδάκτυλον ἔχει τὴν μεγαλυτέραν ἰκανότητα ἀπορροφῆσεως τοῦ ἀμπρόλ. Ἐπὶ προσθέτως, εὐρέθη ὅτι ἡ θειαμίνη, προστιθεμένη εἰς τὸ ἀμπρόλ, μειώνει τὴν ἀπορρόφωσιν τούτου ἐντὸς τοῦ δωδεκαδάκτυλικοῦ βρόχου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο εὗρημα ἀποδεικνύει ἀμέσως ὅτι τὸ ἀμπρόλ καὶ ἡ θειαμίνη συναγωνίζονται ὡς πρὸς τὴν διαβατότητα τοῦ ἐντερικοῦ τοιχώματος.

Π.Ν.Δ.

2) HEBDEN S. P. : Ἡ ἀνθελμινθικὴ ἐνέργεια τῆς **Θιαμπενταζόλης**. The Anthelmintic Activity of Thiabendazole MK360. (The Australian Vet. Journal, July 1961).

Ὁ ἐρευνητὴς περιγράφει τὰς λεπτομερείας τριῶν πειραμάτων γενομένων εἰς τὴν ὑπαιθρον καὶ δύο ἐτέρων ἐργαστηριακῶν, δίδων τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα. ἑνὸς νέου ἀνθελμινθικοῦ φαρμάκου συγκριτικῶς ὡς πρὸς τὴν φαινοθειαζίνην, τοῦ MK360 ἢ Θιαμπενταζόλης.

Τὰ πειράματα ταῦτα ἂν καὶ ἐγένοντο μόνον ἐπὶ προβάτων καὶ ἐναντι ὀρισμένων εἰδῶν σκωλήκων, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ θιαμπενταζόλη εἶναι ἕνα ὑψηλῆς ἀποτελεσματικότητος ἀνθελμινθικὸν καὶ σχετικῶς μὴ τοξικόν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀβλαβὲς διὰ τὸ ζῶον εἰς τὸ 20/πλάσιον τῆς θεραπευτικῆς δόσεως. Εἶναι σπάνιον δι' ἕνα ἰδιοσκεύασμα νὰ ἔχῃ τοιαύτην ἐνέργειαν ἐναντίον τῶν νηματωδῶν σκωλήκων εἰς διάφορα μέρη τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος.

Τὰ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ἐπετεύχθησαν ἄνευ οἰασθήποτε προηγουμένης νηστείας ἢ ἐτέρας προετοιμασίας τῶν οὕτω θεραπευθέντων ζῶων.

Τὸ προῖόν τοῦτο, τὸ ὁποῖον προσφάτως παρεσκευάσθη συνθετικῶς ἀπεδείχθη ἀνώτερον τῆς φαινοθειαζίνης ἐναντίον πλείστων ἐκ τῶν κυρίων γαστροεντερικῶν στρογγύλων σκωλήκων.

Τέλος, ὁ συγγραφεὺς, συνιστᾷ περαιτέρω ἐκτεταμένους πειραματισμούς.

Π.Ν.Δ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Παρὰ τῆς Δ/σεως Κτηνιατρικοῦ Γ.Ε.Σ. ἐξεδόθη πρό τινος, Κανονισμός, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐλεγχος Τροφίμων Ζωϊκῆς Προελεύσεως».

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος ἐξ 110 σελίδων ἐξεπονήθη ὑπὸ Στρατιωτικῶν Κτηνιάτρων, πρὸς ἀντικατάστασιν ἄλλου παλαιότερου, ἐπὶ τῆς προκατόχου Δ/σεως, τῇ προτροπῇ τοῦ τότε Δ/ντοῦ Ταξιάρχου Ἐμμ. Ματθαίαικη, ὁ ὁποῖος μάλιστα προέβη εἰς σημαντικὰ τροποποιήσεις καὶ βελτιώσεις τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Κανονισμοῦ ἐγένετο εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Τυπογραφεῖον, ἐβράδυνε ὅμως διὰ τεχνικοὺς λόγους.

Ὁ Κανονισμὸς περιλαμβάνει 15 εἰκόνας φιλοτεχνηθείσας παρὰ τῆς Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ, ἀναλυτικὸν ἀλφαβητικὸν εὐρετήριον περιεχομένων καὶ ὑποδιαρεῖται εἰς 7 μέρη :

Τὸ 1ον μέρος, ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν.

Εἰς τὸ 2ον μέρος, ὑποδιαίρουμένον εἰς 3 Κεφάλαια περιγράφονται